

nationale ombudsman

Rapport

ID-kaart verloren en teruggevonden

De gemeente Sittard-Geleen informeerde de burger niet voldoende

Oordeel

Op basis van het onderzoek vindt de Nationale ombudsman de klacht over de gemeente Sittard-Geleen gegrond.

Wat is de klacht?

Meneer Hermans¹ klaagt dat zijn zoon Fons mede door het handelen van de gemeente Sittard-Geleen zonder dat hij het wist maandenlang in het bezit was van een ongeldige identiteitskaart (ID-kaart). Hij vindt dat de gemeente zorgvuldiger had moeten registreren en Fons beter had moeten informeren.

Wat ging er aan de klacht vooraf?

Op 5 januari 2019 verliest Fons Hermans (20 jaar) zijn ID-kaart op luchthaven Eindhoven. Hij ontdekt het in het vliegtuig, op weg naar Engeland. Eenmaal geland mailt hij naar de douane en de luchthaven. Nog dezelfde dag hoort hij dat de kaart is gevonden. De luchthaven mailt ook dat hij de kaart op de terugweg kan ophalen bij de Koninklijke Marechaussee. Fons vraagt bij de ambassade in Londen een laissez-passer aan en reist daarmee terug. Hij haalt meteen zijn ID-kaart op. Zijn laissez-passer moet hij weer inleveren bij de gemeente. Dat doet hij op 10 januari 2019. Hij vraagt dan ook of zijn ID-kaart nog geldig is. De gemeente vertelt hem dat zijn ID-kaart geldig is. Als hij maanden later bankzaken doet, ontdekt hij dat dit niet het geval is. Tot dan heeft niemand hem erover geïnformeerd. Het is een onaangename verrassing. Vooral omdat hij inmiddels een half jaar in Spanje heeft gewoond, met een achteraf gebleken ongeldig reisdocument.

Wat was de oorspronkelijke klacht?

Meneer Hermans kaart bij de gemeente aan dat er volgens hem iets niet goed is gegaan. Hij voelt zich niet serieus genomen en dient daarom op 10 juni 2020 een klacht in. Hij klaagt dat de gemeente bij het innemen van het noodpaspoort² van zijn zoon niet heeft vastgelegd wat er toen is gebeurd. Bijvoorbeeld dat zijn zoon is verteld dat de ID-kaart geldig was. Als de gemeente dit had vastgelegd, dan had de gemeente zich later gerealiseerd dat er iets fout ging. Meneer Hermans vraagt de gemeente zijn klacht te onderzoeken. Hij wil dat de gemeente goed kijkt naar de regels en wat er daadwerkelijk is gebeurd. Daarnaast vraagt hij om een vergoeding van de kosten van een nieuw reisdocument voor zijn zoon.

Hoe reageerde de gemeente op de klacht?

Op 29 september 2020 reageert de gemeente op de klacht van meneer Hermans. De gemeente licht in haar brief toe wat er is gebeurd. Op 10 januari 2019 heeft Fons zijn noodpaspoort ingeleverd. Dit noodpaspoort is toen vernietigd volgens de voorgeschreven procedure. Zijn ID-kaart is op dat moment geldig, hij kan er mee reizen. Deze informatie is op die dag juist verstrekt door de gemeente. De gemeente heeft namelijk pas een maand later, op 11 februari 2019, bericht gekregen van de marechaussee dat de ID-kaart is vermist. De gemeente moet de ID-kaart dan onttrekken uit het verkeer. Dat heeft zij gedaan en wel per 7 januari 2019, dus met terugwerkende kracht. Zij heeft toen geen contact opgenomen met Fons, omdat het om een vermissing ging. Dat betekent dat de kaart niet meer in het bezit is van de eigenaar. De eigenaar wordt daarom niet van de onttrekking op de hoogte gesteld. Uit de informatie die meneer Hermans zelf aan de gemeente heeft gegeven, maakt de gemeente op dat hij en zijn zoon niet weten dat de ID-kaart door de marechaussee als vermist is opgegeven. Daardoor heeft Fons zonder dat hij het wist, gereisd met een ongeldige ID-kaart.

De gemeente heeft bij de klachtbehandeling informatie opgevraagd bij de Consulaire Service Organisatie van het Ministerie van Buitenlandse Zaken (hierna Consulaire Service Organisatie genoemd). Deze heeft uitgelegd dat het onbekend is wat er met de ID-kaart is gebeurd tussen het moment van verliezen en inleveren bij de marechaussee. Daarom is het bericht van onttrekken van de ID-kaart opgesteld. Verder

¹ Niet de echte naam, ook de naam van zijn zoon is niet de echte.

² Meneer Hermans en de gemeente zeggen soms dat Fons een noodpaspoort kreeg. In werkelijkheid is het een laissez-passer geweest.

verwijst de gemeente naar de officiële afspraken voor een verloren ID-kaart. Iemand die een verloren ID-kaart terugvindt, moet de kaart inleveren bij de eigen gemeente. Dat is nodig om fraude en misbruik te voorkomen. De gemeente kan niet achterhalen of dit is gezegd toen Fons het noodpaspoort kreeg.

De gemeente concludeert dat de klacht ongegrond is. Zij heeft Fons op 10 januari 2019 de juiste informatie verstrekt. De gemeente kon niet weten waarom de marechaussee een noodpaspoort had afgegeven. Vervolgens heeft de gemeente de juiste procedure gevolgd voor het onttrekken van de ID-kaart. Daarom krijgt Fons geen gratis nieuwe ID-kaart. De gemeente begrijpt dat dit antwoord niet bevredigend is voor meneer Hermans. Ze bedankt hem voor de moeite die hij heeft genomen om te vertellen wat er is gebeurd. De gemeente kan dit gebruiken voor het verbeteren van procedures.

Wat was de aanleiding voor de klacht bij de Nationale ombudsman?

Op 2 september 2021 dient meneer Hermans een klacht in bij de Nationale ombudsman. De Nationale ombudsman vraagt de gemeente om nog een keer naar de klacht te kijken vanuit het perspectief van de burger. De gemeente pakt de klacht weer op en er vindt een gesprek plaats. Toch is meneer Hermans niet tevreden. Daarom vraagt hij de Nationale ombudsman op 29 oktober 2021 opnieuw zijn klacht te behandelen. Hij wil bereiken dat de gemeente haar handelen toetst aan wettelijke kaders en er open over communiceert. Hij wil ook excuses van de gemeente, vergoeding van de kosten van een nieuw paspoort en dat de gemeente erkent dat zij als overheid dienstbaar moet zijn aan de maatschappij. Ook de gemeente Sittard vraagt de Nationale ombudsman de klacht te onderzoeken. De gemeente wil graag van de ombudsman weten of zij zich behoorlijk heeft gedragen richting meneer Hermans.

Wat heeft de Nationale ombudsman onderzocht?

Meneer Hermans klaagt over de gemeente. Bij het verliezen van de ID-kaart zijn meer overheidsinstanties betrokken geweest. Om te kunnen beoordelen of de klacht over de gemeente terecht is, heeft de Nationale ombudsman vragen gesteld aan de gemeente, de Koninklijke Marechaussee en de Consulaire Service Organisatie. Het is drie jaar geleden dat Fons zijn ID-kaart verloor. Het is daarom niet meer mogelijk om te achterhalen welke informatie de overheidsinstanties hebben verstrekt aan Fons. Het onderzoek richt zich daarom op het in kaart brengen van richtlijnen en procedures. Dus: hoe had het proces moeten lopen bij een gebeurtenis zoals deze? En, welke informatie behoort de overheid dan te vragen en te verstrekken aan de burger?

Hierna zijn de reacties van de instanties en de gemeente samengevat. Eerst is in een schema het juiste proces bij verlies en terugvinden van een ID-kaart opgenomen. Daarna wordt beschreven wat er bij Fons anders is gegaan. Tenslotte volgt een samenvatting van de reactie van de gemeente. In bijlage 1 is een uitgebreidere samenvatting van reacties van de instanties opgenomen. In bijlage 2 staat een overzicht van de geldende wet- en regelgeving.

De ontvangen informatie van de instanties en de reactie van gemeente

Wat is het juiste proces bij verlies en terugvinden van een ID-kaart?

In het volgende schema staat wat er moet gebeuren als een burger zijn ID-kaart verliest in het buitenland, het later terugvindt en tussentijds een laissez-passer nodig heeft. Het is een samenvatting van de informatie die de drie overheidsinstanties hebben gegeven aan de Nationale ombudsman.

1.	Een burger die zijn ID kaart is verloren en in het buitenland verblijft, bezoekt een ambassade ³ en vraagt een laissez-passer aan. Bij de aanvraag vult de burger een C2 formulier in. De ambassade meldt de vermissing van de ID-kaart met een C7 formulier bij de Rijksdienst voor Identiteitsgegevens en informeert de burger dat zijn verloren ID-kaart nu is geregistreerd als vermist en dus ongeldig is. De burger moet de ID-kaart inleveren als hij hem terugvindt. Door het ondertekenen van het C2 formulier verklaart de burger dat hij deze informatie heeft gekregen.
2.	De ambassade schrijft een laissez-passer uit na toestemming van de Consulaire Service Organisatie. De burger haalt het laissez-passer op.
3.	Als de burger zijn verloren ID-kaart bij de marechaussee wil op halen moet het volgende gebeuren. De marechaussee stelt controle-vragen aan de burger. Heeft hij een melding van vermissing gedaan? Heeft hij een laissez-passer gekregen? Als een van beide het geval is, dan geeft de marechaussee de kaart niet terug. De marechaussee stuurt de ID-kaart naar de gemeente.
4.	De burger levert het laissez-passer in bij de gemeente. De gemeente informeert de burger dat de laissez-passer tijdelijk is en dat hij een nieuw reisdocument moet aanvragen. De gemeente registreert het innemen van het laissez-passer niet.
5.	De ambassade stuurt het dossier per post naar de Consulaire Service Organisatie. Het dossier bevat de verzamelde informatie over het laissez-passer en de verloren ID-kaart.
6.	De Consulaire Service Organisatie bericht de gemeente met een C3 formulier over de afgifte van een laissez-passer, vanwege vermissing van zijn ID-kaart. De Consulaire Service Organisatie streeft er naar dit binnen vijf werkdagen na ontvangst van het dossier te doen.
7.	De gemeente verwerkt het bericht van de Consulaire Service Organisatie in de Basis Registratie Persoonsgegevens en onttrekt de ID-kaart definitief aan het verkeer.

Wat is er anders gegaan in de situatie van Fons?

In het geval van Fons is het proces anders verlopen. De marechaussee heeft de ID kaart namelijk aan Fons teruggegeven. Verder is het bericht van vermissing later dan gebruikelijk aan de gemeente verzonden. Zo kon het gebeuren dat Fons bij het inleveren van zijn laissez-passer bij de gemeente nog in het bezit was van zijn ID-kaart. Volgens de gemeente moet zij de ID-kaart innemen als zij weet dat deze als vermist is opgegeven. De ID-kaart is dan immers niet meer geldig. Dit is niet gebeurd op het moment dat Fons zich bij de gemeente meldde om zijn laissez-passer in te leveren. De gemeente had het bericht van de Consulaire Service Organisatie op dat moment nog niet ontvangen.

Wat is de reactie van de gemeente?

Tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman heeft de gemeente vragen over de klacht van meneer Hermans beantwoord. De gemeente blijft bij haar standpunt dat de klacht ongegrond is. De gemeente heeft namelijk volgens de regels gehandeld. De instantie waar de vermissing is gemeld, heeft de verantwoordelijkheid om Fons goed te informeren. Als dit niet is gebeurd, dan kan dit de gemeente niet worden verweten. De gemeente heeft het bericht van vermissing pas op 11 februari 2019 gekregen, ook dat kan de gemeente niet worden verweten. Verder noemt de gemeente dat het niet meer te achterhalen is wat er precies is gezegd aan de balie. Dat is namelijk niet geregistreerd. De gemeente kan dus niet nagaan of Fons heeft gevraagd naar de geldigheid van zijn ID-kaart. En ook niet wat de medewerker heeft geantwoord. De klacht van meneer Hermans is besproken in het werkoverleg om er leerpunten uit te halen. De gemeente heeft geleerd van deze klacht en realiseert zich de noodzaak van zorgvuldig en volledig informeren en vastleggen. Zij registreert nu wat zij aan iemand meedeelt. Zodat de gemeente later kan achterhalen wat zij met de burger heeft besproken

³ Een laissez-passer is aan te vragen bij de Nederlandse vertegenwoordiging. Fons bezocht een ambassade.

Hoe reageerde meneer Hermans?

De Nationale ombudsman heeft de reacties van de drie overheidsinstanties aan meneer Hermans voorgelegd. Meneer Hermans reageert onder andere met de volgende opmerkingen.

De gemeente zegt dat zij niet wist dat de ID-kaart als vermist gemeld stond toen Fons het laissez-passers inleverde. Hij vindt dat de gemeente zich had kunnen afvragen waarom Fons een laissez-passers had. De gemeente kent de regels voor een verloren ID-kaart. Zij had Fons moeten informeren en attenderen. De gemeente had de kaart moeten innemen.

Over het registreren door de gemeente zegt meneer Hermans het volgende. Hij begrijpt niet waarom het innemen van een belangrijk document als een laissez-passers niet wordt geregistreerd. Staat dit daadwerkelijk in de wet of is het een interpretatie van de gemeente? Fons kreeg ook geen bewijs van ontvangst. Hij vindt dat het inleveren wel moet worden vastgelegd. Op deze manier heeft het geen zin dat de burger het inlevert. Bovendien maakt het fraude mogelijk, ook door ambtenaren. De overheid moet registreren wat zij zegt en doet, zodat zij later kan nagaan wat zij heeft gezegd en gedaan. Het valt hem op dat de gemeente nu vaststelt dat registreren belangrijk is. Het is onduidelijk waarom dat destijds niet is gebeurd.

Meneer Hermans is teleurgesteld. Hij stoort zich aan de conclusie van de gemeente dat haar niets te verwijten valt en dat anderen steken hebben laten vallen. Hij mist het kritisch kijken naar eigen handelen. Hij had van de gemeente verwacht dat zij zich meer dienstbaar zou opstellen. Hij vraagt zich ook af waarom de gemeente niet de gemaakte kosten compenseert aan zijn zoon. Ziet de gemeente dat als een schuldbekentenis?

Wat is het oordeel van de Nationale ombudsman?

De Nationale ombudsman beoordeelt de klacht over de gemeente aan het behoorlijkheidsvereiste van goede informatieverstrekking. Het vereiste van goede informatieverstrekking houdt in dat de overheid ervoor zorgt dat de burger de juiste informatie krijgt en dat deze informatie klopt en volledig en duidelijk is. Zij verstrekt niet alleen informatie als de burger erom vraagt, maar ook uit zichzelf.

Bij het verliezen en terugvinden van deze ID-kaart waren meerdere overheidsinstanties betrokken. Het oordeel van de Nationale ombudsman gaat echter alleen over de gemeente, want dat is de instantie waar meneer Hermans over klaagt. Fons heeft zich op 10 januari 2019 bij de gemeente gemeld. Hij heeft dan zijn verloren ID-kaart weer in bezit en hij vraagt zich af of zijn ID-kaart nog geldig is. Uit ons onderzoek is gebleken dat er daarvoor iets niet goed is gegaan. Toch is dit de situatie die zich voordeed. De vraag is dus of de gemeente in deze situatie Fons op 10 januari 2019 goed heeft geïnformeerd. En ook of de gemeente Fons had moeten informeren toen zij op 11 februari 2019 bericht kreeg dat de ID-kaart van Fons vermist was en de ID-kaart aan het verkeer onttrok. Hierbij speelt het registreren van het contact tussen Fons en de gemeente een rol.

De Nationale ombudsman vindt dat de gemeente Fons beter had kunnen informeren. Tot deze conclusie komt de ombudsman vanwege het volgende.

De gemeente heeft Fons op 10 januari 2019 niet juist geïnformeerd door niet door te vragen

De Nationale ombudsman kan de gemeente niet volgen als zij zegt dat zij op 10 januari 2019 niet kon weten waarom een laissez-passers was afgegeven. Een situatie waarbij de burger een laissez-passers inlevert én de geldigheid van zijn ID-kaart bespreekt, vraagt om alertheid. Het ligt voor de hand dat de gemeente dan doorvraagt. Dat heeft de gemeente niet gedaan. Als de gemeente dat wel had gedaan, dan had zij ontdekt dat Fons zijn ID-kaart verloor en weer terugkreeg. De gemeente weet dat een burger voor het verkrijgen van

een laissez-passers een melding van vermissing moet doen. En dat het vermiste document daarna ongeldig is. De gemeente had Fons dus moeten vertellen dat zijn ID-kaart niet meer geldig was. Zij had hem moeten vragen de kaart in te leveren.

Dat het belangrijk is om door te vragen in een situatie als deze, blijkt ook uit het feit dat de gemeente niet meteen bericht krijgt van een vermissing. Dit duurt normaal gesproken een week. De gemeente kan dus niet alleen op basis van haar eigen systeem, de Basis Registratie Persoonsgegevens, concluderen of een ID-kaart geldig is. De gemeente heeft dit wel gedaan en op basis daarvan Fons geïnformeerd dat zijn ID-kaart geldig was.

De gemeente zegt dat de ambassade Fons goed moet informeren over zijn ID-kaart. Dat klopt. Toch vindt de Nationale ombudsman dat dit de gemeente er niet van ontslaat om juiste informatie te verstrekken. Zeker als de burger een vraag stelt. Iedere instantie in de keten moet toezien op de procedure en de burger actief informeren. De gemeente realiseert zich ook dat zij de burger zorgvuldig moet informeren over de geldigheid van een reisdocument.

Op 11 februari 2019 heeft de gemeente Fons niet geïnformeerd terwijl dat wel had gekund

De gemeente kreeg op 11 februari 2019 bericht dat de ID-kaart van Fons was vermist. Zij is er toen van uitgegaan dat hij zijn ID-kaart niet meer had. Maar als de gemeente had vastgelegd dat zij Fons op 10 januari 2019 had verteld dat zijn ID-kaart geldig was, dan had zij zich op 11 februari 2019 vast gerealiseerd dat Fons een ongeldige ID-kaart gebruikte en dat niet wist. Zij had Fons dan alsnog kunnen vertellen dat de ID-kaart niet meer geldig was. De Nationale ombudsman vindt het belangrijk dat de overheid de contacten tussen de burger en de overheid goed registreert. In elk geval als er belangrijke informatie wordt uitgewisseld. Het innemen van een laissez-passers hoeft niet te worden geregistreerd⁴. Dat bevreemdt de Nationale ombudsman. Toch kan de gemeente een vraag en het antwoord over de geldigheid van een ID-kaart wel vastleggen. De gemeente erkent ook de noodzaak van zorgvuldig registreren van het contact met de burger.

Tot slot

De gemeente vindt dat Fons geen recht heeft op vergoeding van een nieuw reisdocument. Iedereen die een reisdocument verliest, moet namelijk zelf de kosten dragen van een nieuwe. Dit kan de Nationale ombudsman volgen.

Het is het zeker niet alleen aan de gemeente te wijten dat Fons met een ongeldige ID-kaart heeft gereisd. Het is een samenspel van omstandigheden geweest. Het had Fons al bij de ambassade duidelijk moeten worden dat zijn ID-kaart niet meer geldig was. En de Koninklijke Marechaussee had de kaart moeten innemen. Toch had de gemeente wel kunnen voorkomen dat Fons in het bezit bleef van een ongeldige ID-kaart.

Conclusie

De klacht van meneer Hermans dat de gemeente Sittard-Geleen zijn zoon niet goed heeft geïnformeerd over zijn verloren en teruggevonden ID-kaart is gegrond wegens strijd met het vereiste van goede informatieverstrekking.

De Nationale ombudsman,

Reinier van Zutphen

⁴ Volgens artikel 68 van de Paspoortuitvoeringsregeling Nederland 2001.

Bijlage 1: Antwoorden van de overheidsinstanties op vragen over procedures

Hierna volgt een samenvatting van de reactie van de gemeente, de Consulaire Service Organisatie en de Koninklijke Marechaussee op vragen van de Nationale ombudsman over regels en procedures die van toepassing zijn op een gebeurtenis zoals Fons Hermans die heeft meegemaakt.

Gemeente

De gemeente meldt het volgende over haar eigen taken en de regels die daarvoor gelden. De gemeente registreert niet dat zij een laissez-passer inneemt en vernietigt. Dit is zo bepaald in artikel 68 van de Paspoortuitvoeringsregeling Nederland 2001 (zie punt 4 van bijlage relevante wet en regelgeving). Bij het innemen van het laissez-passer behoort de gemeente de burger te vertellen dat een laissez-passer een tijdelijk document is. En ook dat de burger altijd een nieuw reisdocument moet aanvragen als hij weer wil reizen. De gemeente mag een vermist document niet teruggeven aan de burger. Het moet dan ongeldig worden verklaard en vernietigd.

Als de gemeente een ID-kaart aan het verkeer onttrekt, behoort de gemeente het volgende te doen. Zij neemt het document in. De gemeente registreert het als vermist, als dat nog niet is gebeurd. De definitieve onttrekking van een reisdocument, wordt geregistreerd in de Basis Registratie Persoonsgegevens. De houder van het reisdocument staat hierin als ingezetene ingeschreven. Op dat moment is er geen verplichting voor de gemeente om de burger te informeren. De instantie waarbij de melding van vermissing is gedaan, behoort namelijk de burger te informeren.

De gemeente noemt over de taak van de andere betrokkenen het volgende. Als Fons via de marechaussee zijn ID-kaart heeft teruggekregen, dan is dat niet volgens de regels gegaan. De marechaussee mag het namelijk niet teruggeven en moet het naar de gemeente sturen. De gemeente noemt ook dat de ambassade Fons had moet informeren over de procedure. Als een burger bij de ambassade meldt dat zijn ID-kaart is vermist, dan moet hij daar een verklaring voor afleggen. Dat doet hij door een C2-formulier in te vullen en te ondertekenen. Op dit formulier staat dat het vermiste document van rechtswege vervalt en dat het direct moet worden ingeleverd als het wordt teruggevonden. De gemeente noemt ook dat de burger ook zelf verantwoordelijkheid heeft om zich op de hoogte te stellen van de regels over het vermist melden van een document. Tot slot merkt de gemeente op dat het te lang heeft geduurd voordat de gemeente het bericht van vermissing kreeg. Het versturen van een dergelijk bericht (C3) moet sneller verlopen.

Consulaire Service Organisatie

Als een burger zijn ID-kaart kwijt is en in het buitenland verblijft, dan kan hij of zij een laissez-passer aanvragen bij de Nederlandse vertegenwoordiging⁵. De burger moet dan een verklaring van vermissing (C2-formulier) invullen en ondertekenen. Als de burger dat heeft gedaan, dan is het document officieel als vermist geregistreerd. Dit staat in artikel 47 lid 1 onder j van de Paspoortwet (zie punt 2 van bijlage relevante wet en regelgeving).

De Consulaire Service Organisatie (de backoffice) geeft akkoord aan de ambassade om een laissez-passer af te geven. De ambassade meldt de vermissing vervolgens zo spoedig mogelijk (bij voorkeur binnen 24 uur) bij de Rijksdienst voor Identiteitsgegevens. Dit gebeurt met een C7 formulier. Met deze melding vervalt de ID-kaart van rechtswege, zodat er geen misbruik van kan worden gemaakt.

De ambassade stuurt het dossier met de verzamelde informatie over het afgegeven laissez-passer en de verloren ID-kaart naar de Consulaire Service Organisatie. De Consulaire Service Organisatie informeert daarna de gemeente waar de burger staat ingeschreven dat er een laissez-passer is afgegeven. Dat doet zij met een C3 formulier. Normaal gesproken gebeurt dit binnen zeven dagen nadat de burger een laissez-passer aanvraagt. Er is hiervoor geen wettelijke termijn. De ambassade verstuurt het dossier per post. Daardoor kan het langer duren voordat de Consulaire Service Organisatie het dossier ontvangt. Het

⁵ Bij Fons was dit de ambassade.

streven is om het C3 formulier binnen 5 werkdagen na ontvangst van het dossier te versturen naar de gemeente.

De burger moet een laissez-passer inleveren bij zijn eigen gemeente. De Consulaire Service Organisatie merkt op dat de gemeente de burger dan zou kunnen vragen waarom deze een laissez-passer heeft aangevraagd. Het kan namelijk gebeuren dat de gemeente het bericht van de Consulaire Service Organisatie nog niet heeft ontvangen.

Koninklijke Marechaussee

Als de burger eenmaal heeft verklaard dat de ID-kaart is vermist, mag de kaart niet worden teruggegeven en moet het aan het verkeer worden onttrokken. Ook de marechaussee mag het niet teruggeven. Dit staat in artikel 7.1, lid 1 onder d van het Paspoortbesluit⁶ (zie punt 3 en 5 bijlage relevante wet- en regelgeving). Bij het teruggeven van een ID-kaart moet de marechaussee controleren of er een verklaring van vermissing is afgelegd of dat er een nieuw (tijdelijk) reisdocument is verstrekt. Als een van beide het geval is, dan mag de marechaussee de kaart niet teruggeven. De marechaussee concludeert dat zij de ID-kaart niet had moeten teruggeven aan Fons. De marechaussee oppert tot slot dat er een signalering van vermissing op een reisdocument zou kunnen worden gezet. Betrokken overheidsorganisaties zijn zo op de hoogte van de status van een reisdocument. Zij kunnen de houder van het document dan goed informeren over de geldigheid ervan.

Bijlage 2: Relevante wet- en regelgeving

1. Nooddokument aanvragen in Verenigd Koninkrijk (informatie voor de burger)

Bron: <https://www.nederlandwereldwijd.nl/paspoort-id-kaart/nooddokument/verenigd-koninkrijk>

Is uw paspoort of ID-kaart kwijt of gestolen in het Verenigd Koninkrijk? En heeft u een nooddokument nodig om binnenkort te reizen? Volg de stappen om een nooddokument aan te vragen.

Stap 1: Stuur een e-mail naar de ambassade

Stap 2: Wacht op een reactie en doe aangifte

Stap 3: Verzamel de juiste documenten

Voor uw aanvraag neemt u de volgende documenten mee:

- een volledig ingevuld [paspoortaanvraagformulier](#)
- een volledig ingevulde [verklaring vermissing reisdocument](#) (C2-formulier)
- 2 pasfoto's die voldoen aan de Nederlandse eisen. [Bekijk hoe u Nederlandse pasfoto's laat maken in het Verenigd Koninkrijk.](#)
- bewijs dat u toerist bent of bewijs dat u uw reis niet kunt uitstellen
- als u reist met het vliegtuig, de trein, bus of boot: tickets voor u verdere reis
- als u die heeft: een foto of scan van uw verloren of gestolen paspoort of ID-kaart
- als u die heeft: andere identiteitsbewijzen of foto's of scans daarvan
- als u die heeft: een schriftelijk bewijs van aangifte met vermelding van verlies of diefstal van uw paspoort of ID-kaart

Jonger dan 18 jaar

Is het nooddokument voor iemand van jonger dan 18 jaar? Dan is ook toestemming nodig van de ouder(s) of voogd(en). Zij moeten:

- kopieën van hun paspoort of ID-kaart meenemen
- het [paspoortaanvraagformulier](#) ondertekenen of een [bewijs van toestemming](#) invullen

Stap 4: Ga naar uw afspraak

Stap 5: Haal uw nooddokument op

⁶ In januari 2019 was artikel 32, vierde lid van de Paspoortuitvoeringsregeling Koninklijke Marechaussee 2001 van toepassing. Dit artikel had dezelfde strekking.

2. Paspoortwet

Artikel 1

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- k. vermissing: ieder geval waarin de houder niet meer de feitelijke beschikking heeft over een op zijn naam gesteld reisdocument, anders dan door of ten behoeve van handelingen van een daartoe bevoegde autoriteit;

Artikel 5

Een ieder die, anders dan voor ambtelijke doeleinden of ter voldoening aan een wettelijk voorschrift, in het bezit is van een reisdocument waarvan hij niet de houder is, draagt zorg dat het onverwijld ter beschikking komt van een ingevolge deze wet tot inhouding bevoegde autoriteit.

Artikel 5a

De houder wiens reisdocument is vermist of mogelijk voorwerp is van fraude, kan dat op een bij ministeriële regeling te bepalen wijze melden.

Artikel 31

1. De aanvrager wiens eerder uitgereikt reisdocument is vermist of mogelijk voorwerp is van fraude, meldt dat op de krachtens artikel 5a bepaalde wijze.

Artikel 47

1. Een reisdocument vervalt van rechtswege, indien:
 - j. de houder op de krachtens artikel 5a bepaalde wijze heeft verklaard dat het reisdocument is vermist of mogelijk voorwerp is van fraude.

Artikel 56

De houder van een reisdocument levert dit zo spoedig mogelijk in bij een tot inhouding bevoegde autoriteit, indien het reisdocument van rechtswege is vervallen dan wel deze autoriteit om inlevering daarvan ter inhouding als bedoeld in de artikelen 49, 51, 52, 53 en 54 verzoekt.

Artikel 60

2. Het is een ieder verboden:
 - b. opzettelijk en wederrechtelijk gebruik te maken van een bij het bevoegd gezag als vermist opgegeven reisdocument;

3. Paspoortbesluit

Artikel 7.1. Redenen van onttrekking

1. Een reisdocument wordt, naast het in artikel 42, vierde lid, van de wet gestelde, ook terstond definitief aan het verkeer onttrokken door de daartoe op grond van artikel 57 van de wet bevoegde autoriteit die het document onder zich heeft, indien:
 - d. het als gevonden reisdocument is ontvangen, tenzij:
 - 1°. de gezaghebber in de gelegenheid is het terug te geven aan de in de basisadministratie als ingezetene van zijn openbaar lichaam ingeschreven houder die nog geen verklaring als bedoeld in artikel 31 van de wet heeft afgelegd; of
 - 2°. de Minister van Buitenlandse Zaken of de commandant, bedoeld in artikel 4.5, in de gelegenheid is het terug te geven aan de houder, die nog geen verklaring als bedoeld in artikel 31 van de wet heeft afgelegd.

NB Dit artikel heeft artikel 32 lid 4 van de Paspoortuitvoeringsregeling Koninklijke Marechaussee 2001 vervangen. De laatste was geldig gedurende de gebeurtenis en had dezelfde strekking.

4. Paspoortuitvoeringsregeling Nederland 2001

Artikel 68. Registratie van de onttrekking in de basisadministratie

De definitieve onttrekking van een reisdocument, niet zijnde een nooddocument of een gevonden reisdocument, wordt geregistreerd in de basisadministratie waarin de houder als ingezetene is ingeschreven.

5. Paspoortuitvoeringsregeling Koninklijke Marechaussee 2001

Artikel 32. Redenen en wijze van onttrekking

1. Het deugdelijk vernietigen van een reisdocument dat definitief aan het verkeer wordt onttrokken, geschiedt door het reisdocument op gecontroleerde wijze te verbranden of te versnipperen, zodat reconstructie van het reisdocument niet meer mogelijk is.
2. Een uitsluitend wegens het verstrijken van de geldigheidsduur bij de uitreiking van een noodpaspoort ingeleverd nationaal paspoort, Nederlandse identiteitskaart, faciliteitenpaspoort, tweede paspoort, reisdocument voor vluchtelingen of reisdocument voor vreemdelingen, wordt door de commandant definitief aan het verkeer onttrokken door het onbruikbaar te maken en aan de houder terug te geven. Het onbruikbaar maken geschiedt door het aanbrengen van drie ponsgaten (elk van ten minste 12 mm) door het gehele reisdocument op zodanige wijze dat elk in het reisdocument aangebrachte kinegram gedeeltelijk en de aangebrachte chip geheel onbruikbaar worden gemaakt.
3. Indien het ingevolge het vierde lid ingeleverde reisdocument bladzijden met een nog geldig visum of een geldige verblijfstitel bevat en in verband daarmee het verzoek is gedaan, bedoeld in artikel 15, tweede lid, worden de desbetreffende bladzijden en het documentnummer intact gelaten.
4. De in artikel 7.1, eerste lid, onder d, van het besluit bedoelde teruggave van een reisdocument vindt niet plaats, indien het reisdocument op grond van artikel 47, eerste lid, onder a, b, c, g, h of i, van de wet van rechtswege is vervallen, op grond van 54, eerste lid, onder b, c en e, van de wet is ingehouden, dan wel artikel 57, tweede lid, of artikel 58, eerste lid, van toepassing is.